

L'obra social a Catalunya durant l'Autonomia

L'esperit de justícia del Govern de Catalunya amb relació als conflictes socials

Un dels aspectes més importants de l'obra social realitzada pel Govern autònom català ha estat la doctrina o jurisprudència social, creada en les resolucions definitives d'acords i sentències dels Jurats Mixtos de Catalunya. En aquest ordre cal abans consignar amb detall l'obra realitzada per l'ex-conseller de Treball Martí Barrera, en aquesta branca del dret social tenint en compte les innombrables dificultats d'ordre econòmic en què es trobava.

Després del Decret de 2 de setembre del 1933, traspasant l'execució i aplicació de les lleis socials a Catalunya, en el qual es facultava el Conseller de Treball a resoldre en darrera instància les resolucions provinents dels organismes mixtos, van crear-se els dos organismes necessaris per a compliment de l'esmentat Decret, o sia el Consell de Treball i l'Assessoria General. El primer, tenia caràcter consultiu i, per tant, merament informatiu; al segon, li competia dictar d'acord amb les lleis socials de la República les propostes de resolucions definitives a fi de sotmetre-les sense altre tràmit a la ulterior aprovació del Conseller. Les dificultats d'ordre econòmic obstaculitzaren enormement la seva tasca. En el Consell de Treball, ultra les representacions obrera, patronal i la presidència, solament hi actuava un assessor jurídic i un secretari per manca de consignacions en el pressupost, i, per idèntic motiu, a l'Assessoria General existia solament un assessor cap lletrat i un auxiliar mecanògraf. Després de vèncer enormes dificultats, hom va aconseguir que la plantilla del Consell de Treball i de l'Assessoria fos augmentada amb un auxiliar, respectivament.

Al cap de sis mesos d'actuació entrà un segon lletrat a l'Assessoria General. Després de l'aprovació del nou Pressupost de la Generalitat, corresponent al segon semestre del 1934, pogué augmentar-se un xic la plantilla del personal, sumant en la seva totalitat entre aquells dos organismes en nombre de deu funcionaris entre personal tècnic i auxiliar.

A aquestes dificultats d'ordre econòmic cal afegir-hi que en virtut de l'esmentat Decret de Traspàs de Serveis foren tramesos de Madrid prop de dos milers d'expedients recorreguts, quantitat enorme que junt amb manca de personal i el nombre d'expedients que s'anaven acumulant provinents dels Jurats Mixtos de Catalunya, feren impossible la resolució al dia de tots els expedients que s'havien acumulat.

L'important, però, era la doctrina o jurisprudència social que s'anava realit-

zant i que restava com a exemple d'una obra justa i equitativa en aquest ordre del Dret. Jamai no s'havien vulnerat els principis substantius de les lleis vigents; ni un sol exemple no pot retreure's de vulneració d'aquell dret per part del Conseller, el qual amb la seva autorització i signatura resolvia en darrera instància sentències de caràcter privat. L'honestetat en l'actuació i l'imperi del Dret es personificava en els homes que regiren la Conselleria de Treball. Lluny de fer una obra partidista, defensaven la justícia social fins allà on els lligams de l'Estatut els deixava. Cal recordar que Catalunya no podia legislar, sinó tan sols executar i aplicar les lleis centrals. Les conseqüències d'aquesta actuació ara, més que mai, s'han posat en evidència.

La incautació per Decret dels serveis de Treball per l'Estat obliga que tota l'obra que des d'ací hom realitzava vagi a mans dels ministre titular a Madrid, de l'actuació del qual com a català en el Ministeri, de moment, l'inicia arrencant un tros de l'Autonomia de Catalunya cap el Poder central.

No són moments, però, ara de fer una crítica, ni tan sols de fer comparacions; les circumstàncies obliguen a no moure's i a actuar en silenci. Ja vindrà l'hora de parlar clar. Deixem, doncs, que cadascú mediti l'actuació dels nostres homes en l'ordre de justícia social i recollir tot el que avui està passant.

(de «La Humanitat»)

Salvador Seguí

per J. CASTANYS i TORRENT

Diumenge passat es va complir el dotzè aniversari de l'assassinat de Salvador Seguí, perpetrat pels assalariats de la monarquia, que del pistolerisme en feien una professió. A poques passes d'ell, també queia, greument ferit, el seu digníssim amic Francesc Comes, que morí pocs dies després a conseqüència dels trets rebuts en l'atemptat.

En Salvador Seguí, tal com digué en Lluís Companys, de què «La vida no val la pena d'ésser viscuda si no és en defensa d'un ideal», va demostrar que la seva vida fou sempre dedicada a això, a la defensa d'un ideal nobilíssim, que no fou altre que el d'una millor justícia social entre els homes. Seguí, fou l'impuls del sindicalisme a Catalunya, primer, per a estendre'l després per terres d'Espanya. Pot dir-se que creà un grup d'homes intel·ligents, alguns d'ells encara joves, però apartats de la C. N. T.; Barrera, Peiró, Grau, Viadiu, Castellà, Piera, Vidiella,

Quemades, Botella i altres; entre els morts podem comptar-hi Joan Pei i Francesc Comes, ambdós víctimes del pistolerisme organitzat.

Salvador Seguí fou un treballador formidable, intel·ligentíssim, amb una gran capacitat constructiva; d'ell pot dir-se que fou l'ànima de l'organització obrera de Catalunya. Procurava mantenir sempre una tendència de concòrdia entre els treballadors. Pot recordar-se el pacte signat entre la U.G.T. i la C.N.T. l'any 1919, en el qual intervingueren, per mandat de la C.N.T., Eveli Boal, Salvador Seguí i Quemades, en el qual feren una notable obra de concòrdia.

I fou el seu mateix dolor que l'impulsà a lluitar perquè la societat es transformés, organitzant-se de conformitat amb les normes de justícia, per acabar amb l'anomalia que uns quants privilegiats gaudissin de tots els avantatges que la vida pugui oferir, mentre els desheretats estan mancats del més indispensable.

L'home intel·ligent se n'adonà desseguida que no és amb l'impuls cec i violent dels que són abaix com pot arribar-se a la transformació social, sinó mitjantçant una lluita pausada i contínua, sense salts, però sense pauses. I es va convèncer igualment que per a què aquesta lluita pogués descapdellar-se d'una manera eficaç, calia, primer de tot, elevar el nivell cultural de la massa obrera, despertar el seu sentit de l'organització, preparar-la perquè en la contenda pogués emprar altres armes més poderoses que la força.

De tal manera arrelà en la seva consciència aquesta convicció, que no esperà a que la seva personalitat s'afinés per mitjà de la cultura per a emprendre la creuada que el destí li havia reservat realitzar, sinó que simultanejà el seu afany d'estudiar amb l'obra redemptora d'exaltació dels seus ideals.

Una gran intel·ligència si no està assistida d'un gran cor, no pot emprar-se en aquestes missions que fan dels homes uns apòstols.

La figura experta de Salvador Seguí, ens serveix, ara més que mai, de guiatge.

No tenim, és cert, l'home entre nosaltres, mort per unes mans assassines. Però el seu esperit no morirà mai perquè la seva obra trascendental ha entrat de ple dins la consciència de tots els treballadors.

En aquest dotzè aniversari de la seva mort, volem honorar la seva memòria gloriosa. No tan sols pel que fou en vida, i pel què significa després de mort, sinó perquè el seu exemple ens estimuli a fer-nos dignes d'ell i dels ideals que defensà i serví amb el sacrifici de la pròpia vida.

L'ombra gloriosa de Salvador Seguí, és, en aquests moments, la millor lliçó a la massa obrera de tots els pobles. Descansi en pau l'apòstol del sindicalisme.

PIANO D'OCASIÓ

COMPLETAMENT NOU I BARATO

Raó: CELESTÍ BOFILL

Passeig d'En Blay, 47, 2on. O L O T